

#1 Internationale Bestsellerauteur

Begeerd door jou

CROSSFIRE 2

Het onweerstaanbare,
maar scherpe randje
van obsessie...

SYLVIA DAY

Over het boek

We waren gebonden door verlangen. Onze passie voerde ons tot voorbij elke grens, naar de onweerstaanbare, scherpe rand van obsessie...

Gideon Cross. Zo prachtig als hij aan de buitenkant was, zo beschadigd was hij van binnen. Als een allesverzendend vuur stak hij het verlangen in me aan. Ik kon niet uit zijn buurt blijven. Gideon was mijn verslaving, mijn begeerte, hij was van *mij*. Maar mijn verleden was net zo gewelddadig als dat van hem, we waren beiden gebroken. We zouden het nooit redden samen. Het was te moeilijk, te pijnlijk. Behalve wanneer het perfect was. Op de momenten dat onze onstilbare honger en wanhopige liefde zorgden voor de meest zalige gekte...

De pers over Sylvia Day

‘Als het aankomt op het scheppen van loeihete seksuele chemie heeft Sylvia Day nauwelijks literaire rivalen.’ – *Booklist*

‘Zit intelligenter in elkaar en is veel beter geschreven dan *Vijftig tinten grijs*.’ – *NRC Handelsblad*

Over de auteur

Sylvia Day is de *New York Times*- en *USA Today*-bestsellerauteur van meer dan twintig romans. Eerder was ze werkzaam als tolk-vertaler Russisch voor de militaire inlichtingendienst van het Amerikaanse leger. *Begeerd door jou* is het tweede deel in de zeer populaire *Crossfire*-trilogie. Het eerste deel, *Verslaafd aan jou*, verscheen in september 2012.

Colofon

Oorspronkelijke titel

Bared to You

© 2012 by Sylvia Day

Vertaling

Marieke Groot en Sander Brink, Grootenbrink Vertalingen

Omslagontwerp

Sarah Oberrender

Omslagbeeld

Edwin Tse

Art director

George Long

Bewerking Nederlands omslag

Bram van Baal

© 2012 A.W. Bruna Uitgevers, Utrecht

ISBN paperback 978 94 005 0239 0

ISBN e-book 978 90 449 6942 9

NUR 302

De A.W. Bruna-nieuwsbrief

Wilt u op de hoogte blijven van alle nieuwe boeken van A.W. Bruna Uitgevers?

Geeft u zich dan op voor onze nieuwsbrief via onze website www.awbruna.nl

Sylvia Day

Begeerd door jou

A.W. Bruna Fictie

1

Ik was helemaal weg van New York. Ik hield ervan met een passie die ik verder maar voor één ander ding in mijn leven reserveerde. De stad was een soort microkosmos waarin de kansen van de Nieuwe Wereld en de tradities van de Oude Wereld samenkwamen. Conservatieven liepen zij aan zij met alternatievelingen. Je vond er zowel curiosa als zeldzame kostbaarheden. De intense energie van de stad inspireerde de internationale zakenwereld en trok mensen aan uit alle landen. De belichaming van die energie, die grenzeloze ambitie en die wereldberoemde macht, had me zojuist naar twee fantastische orgasmen geneukt.

Ik liep naar Gideon Cross' enorme inloopkast en keek naar zijn door seks verfrommelde bed. Ik sidderde toen ik aan het genot terugdacht. Mijn haar was nog vochtig van het douchen en het enige wat ik aanhad, was de handdoek die ik had omgeslagen. Ik moest over anderhalf uur op mijn werk zijn en dat was wel erg krap. Het was me wel duidelijk dat ik tijd voor seks zou moeten inruimen in mijn ochtendroutine, omdat ik me anders altijd moest haasten. Gideon stond altijd vroeg op, klaar om de wereld te veroveren, en hij begon die overheersing graag met mij.

Wat een geluksvogel was ik toch!

Het was juli en het begon in New York al aardig heet te worden. Daarom koos ik voor een smalle, prachtig geperste linnen broek en een zachtgrijs, mouwloos popeline topje dat goed kleurde bij mijn ogen. Ik had niet echt een talent voor haarstyling, dus streek ik mijn lange blonde haar glad naar achteren en deed het gewoon in een paardenstaart. Daarna maakte ik mijn gezicht op. Toen ik er toonbaar uitzag, verliet ik de slaapkamer.

Zodra ik de hal in stapte, hoorde ik Gideons stem. Er ging

een rilling door me heen toen ik besepte dat hij kwaad was. Zijn stem was laag en hij sprak kortaf. Hij werd niet gauw kwaad... tenzij het om mij ging. Ik kon hem zover krijgen dat hij zijn stem verhief en vloekte, en zelfs met zijn handen naar zijn machtige manen van inktzwart haar greep, die tot op zijn schouders vielen.

Meestal was Gideon echter een toonbeeld van ingehouden macht. Hij hoefde niet te schreeuwen, want hij kon mensen met één enkel woord of alleen een blik de stuipen op het lijf jagen.

Ik trof hem in zijn werkkamer. Hij stond met zijn rug naar de deur en droeg een bluetooth-oortje. Hij had zijn armen over elkaar geslagen en staarde uit het raam van zijn penthouse aan 5th Avenue. Het was het beeld van een zeer solistische man, een individu dat losstond van de rest van de wereld en diezelfde wereld tegelijkertijd heel goed kon overheersen.

Ik leunde tegen de deurpost en genoot van het uitzicht. Ik was ervan overtuigd dat mijn zicht op de skyline veel mooier was dan dat van hem. Van waar ik stond kon ik Gideon namelijk op de voorgrond zien, met die torenhoge wolkenkrabbers, die al net zo imposant waren als hij, op de achtergrond. Hij was al klaar met douchen voordat ik uit bed was gestapt. Zijn ernstig verslavende lichaam was nu gekleed in twee delen van een duur driedelig maatpak, waar ik sowieso altijd al van begin te kwijlen. Zo van achteren kwamen zijn perfecte kont en zijn krachtige rug, strak in een vest verpakt, geweldig uit.

Aan de muur hing een uitgebreide collage van foto's van ons als stel, waaronder een zeer intieme foto die hij van mij had gemaakt terwijl ik lag te slapen. De meeste foto's waren geschoten door de paparazzi, die hem voortdurend op de voet volgden. Hij was dan ook Gideon Cross, van Cross Industries, en op de belachelijk jonge leeftijd van 28 jaar was hij een van de 25 rijkste mensen ter wereld. Ik was er vrij zeker van dat hij een flink deel van Manhattan bezat en ik was er absoluut zeker van dat hij de lekkerste man op aarde was. En overal waar hij werkte, had hij foto's van me staan, alsof ik ooit leuker kon zijn om naar te kijken dan hijzelf.

Hij draaide zich soepel om en keek me aan met zijn ijsskoude blauwe ogen. Hij wist uiteraard allang dat ik daar naar hem stond te kijken. De lucht knetterde als we bij elkaar in de buurt waren: een spannend gevoel, zoals je krijgt tijdens de stilte voor de klap van de donder. Waarschijnlijk had hij met opzet even gewacht voordat hij naar me keek, om me de gelegenheid te geven hem goed te bekijken, omdat hij wist dat ik dat graag deed.

Mijn Donkere Adonis. Helemaal van mij.

God... ik zou nooit wennen aan wat dat gezicht met me deed. Die fraai gevormde jukbeenderen en donkere, prachtig gebogen wenkbrauwen, de blauwe ogen met de dichte wimpers en die lippen... zo perfect dat ze zowel sensueel als ondeugend waren. Ik vond het heerlijk wanneer hij met zo'n seksuele uitnodiging glimlachte en ik huiverde wanneer zijn lippen een dunne, strenge lijn werden. En als hij die lippen op mijn lichaam drukte, stond ik in vuur en vlam.

Jemig, moet je jezelf nou eens horen! Ik vertrok mijn mond tot een grimas en dacht eraan hoe irritant ik het altijd had gevonden als vriendinnen helemaal in vervoering over hun knappe vriendjes praatten. Maar ja, ik was nu eenmaal continu zwaar onder de indruk van hoe geweldig deze gecompliceerde, frustrerende, gestoorde, supersexy man was. En elke dag werd ik verliefder op hem.

Terwijl we zo naar elkaar keken, werd zijn frons niet minder en bleef hij gewoon met de arme ziel aan de andere kant van de lijn praten, maar zijn blik werd steeds warmer en ging van kille irritatie naar verschroeiende hitte.

Ik zou inmiddels gewend moeten zijn aan hoe hij veranderde als hij naar me keek, maar het raakte me nog elke keer met een kracht die me op mijn benen deed wankelen. Met die blik maakte hij duidelijk hoe hard en diep hij me wilde neuken – wat hij ook deed zodra hij de kans kreeg – en kreeg ik een glimp te zien van zijn rauwe, onverstoorbare wilskracht. Alles wat Gideon in zijn leven deed, werd gekenmerkt door die kern van kracht en gezag.

'Ik zie je zaterdag om acht uur,' zei hij in de microfoon, voor-

dat hij zijn oortje afdeed en op zijn bureau gooide. ‘Kom hier, Eva.’

Weer ging er een rilling door me heen, om hoe hij mijn naam uitsprak, met dezelfde gezaghebbende stem die hij gebruikte als hij *Kom, Eva* tegen me zei wanneer ik onder hem lag... vol van hem... wanhopig verlangend om klaar te komen voor hem...

‘Geen tijd, kanjer.’ Ik liep terug de hal in, omdat ik zwak zou worden als ik bij hem in de buurt bleef. Met dat zacht raspende geluid in zijn soepele, beschaafde stem kon hij me al bijna klaar laten komen als ik er alleen maar naar luisterde. En elke keer dat hij me aanraakte, bezweek ik.

Ik liep snel naar de keuken om koffie te zetten.

Hij mompelde wat binnensmonds en volgde me. Met zijn grote passen haalde hij me met gemak in. Ik voelde me tegen de muur van de hal geduwd worden door een krachtige, hitsige man van 1 meter 90.

‘Je weet wat er gebeurt als je ervandoor gaat, engel.’ Gideon beet op mijn onderlip en verzachtte de pijn vervolgens met zijn tong. ‘Dan grijp ik je.’

Met een zucht gaf ik me maar al te graag over en mijn lichaam werd slap van genot doordat hij me zo dicht tegen zich aan drukte. Ik verlangde voortdurend zo hevig naar hem dat het lichamelijk echt pijn deed. Ik voelde lust, maar het was nog wel meer dan dat. Iets wat zo waardevol was en zo diep ging, dat Gideons lust niet hetzelfde bij me teweegbracht als bij een andere man het geval zou zijn geweest. Als iemand anders me met het gewicht van zijn lichaam had proberen te overmeesteren, zou ik doodsbang zijn geweest. Maar dat was bij Gideon nooit het geval. Hij wist wat ik nodig had en hoeveel ik kon hebben.

De plotselinge grijns op zijn gezicht bezorgde me een hartstilstand.

Geconfronteerd met dat adembenemende gezicht, omlijst door dat glanzende zwarte haar, voelde ik mijn knieën slap worden. Alles aan hem was verfijnd en beschaafd, behalve dan zijn decadent lange, zijdeachtige lokken.

Hij duwde zijn neus tegen die van mij. 'Je kunt niet zo naar me lachen en vervolgens weglopen. Vertel me eens waar je aan dacht toen ik aan de telefoon was.'

Ik krulde mijn lippen tot een spottend lachje. 'Hoe prachtig je bent. Het is gewoon walgelijk hoe vaak ik daaraan denk. Ik moest me er maar eens overheen zetten.'

Hij legde zijn hand achterlangs op mijn dij en trok me dicht naar zich toe. Hij plaagde me door zijn heupen behendig tegen die van mij te draaien. Hij was buitensporig bedreven in bed. En dat wist hij maar al te goed. 'Dat sta ik echt niet toe.'

'O nee?' De hitte stroomde kronkelend door mijn aderen. Mijn lichaam verlangde er veel te gretig naar om dat van hem te voelen. 'Maar je wilt toch niet weer zo'n volgzzaam vrouwtje aan je hebben hangen, Meneer Hekel-aan-overtrokken-verwachtingen?'

'Wat ik wil,' bromde hij, terwijl hij zijn hand op mijn kaak legde en met zijn duim over mijn onderlip wreef, 'is dat je het veel te druk hebt met aan mij denken om nog aan iemand anders te denken.'

Ik ademde langzaam maar schokkerig in. Ik was helemaal verkocht door de smeulende blik in zijn ogen, de uitdagende toon in zijn stem, de hitte van zijn lichaam en de zalige geur van zijn huid. Hij was mijn drug en ik had totaal geen behoefte aan afkicken.

'Gideon,' hijgde ik in trance.

Met een zachte kreun sloot hij zijn welgevormde mond over die van mij en ik vroeg me totaal niet meer af hoe laat het was omdat hij me wellustig en diep kuste... en zo was het hem bijna gelukt me af te leiden van de onzekerheid die hij me zojuist had laten zien.

Ik duwde mijn vingers door zijn haar om hem goed vast te kunnen houden en terug te kunnen kussen. Mijn tong gleed strelend langs die van hem. We waren nog maar zo kort een stel. Nog niet eens een maand. Wat nog erger was: we wisten allebei niet hoe we een relatie als deze moesten opbouwen: een relatie waarin we weigerden te doen alsof we niet allebei ernstig beschadigd waren.

Hij pakte me nog steviger beet en hield me bezitterig vast. ‘Ik was van plan het weekend met jou in de Florida Keys door te brengen. Naakt.’

‘Mm, klinkt goed.’ Meer dan goed. Ik kreeg een enorme kick als ik Gideon in een driedelig pak zag, maar nog liever had ik hem met zijn kleren uit. Ik vertelde hem niet dat ik dit weekend niet beschikbaar was...

‘Maar nu moet ik dit weekend wat zaken regelen,’ mompelde hij, met zijn lippen tegen die van mij.

‘Zijn dat die zaken die je had uitgesteld zodat je bij mij kon zijn?’ Hij was vroeg naar huis gegaan om tijd met mij door te kunnen brengen, en ik wist dat hij daar een prijs voor moest betalen. Mijn moeder was drie keer getrouwd, en al haar echtgenoten waren succesvolle, welvarende mogols. Ik wist dat de prijs voor ambitie was dat je nogal wat overuren maakte.

‘Ik betaal andere mensen een riant salaris om bij jou te kunnen zijn.’

Dat was een mooi ontwijkend antwoord, maar ik zag een flits van irritatie in zijn blik en dus besloot ik hem af te leiden. ‘Dankjewel. Laten we koffiedrinken voordat we geen tijd meer hebben.’

Gideon streek met zijn tong over mijn onderlip en liet me daarna gaan. ‘Ik wil morgenavond om acht uur vliegen. Pak wat koele en lichte spullen, want in Arizona heerst een droge hitte.’

‘Wat?’ Ik knipperde met mijn ogen terwijl hij zich omdraaide en zijn werkkamer in liep. ‘Moet je voor zaken naar Arizona?’

‘Helaas wel, ja.’

Eh... rustig blijven Eva. Ik moest sowieso nog koffie hebben voordat ik wegging, dus stelde ik de discussie uit en ging verder naar de keuken. Ik liep door Gideons appartement, met zijn indrukwekkende, vooroorlogse architectuur en de ranke gewelfde ramen. Mijn hakken klikten dan weer op glimmend hardhout, dan weer werd hun geluid gedempt door Aubusson-tapijten. De luxueuze vertrekken waren afgewerkt met donker hout en gestoffeerd in neutrale kleuren, opgefleurd met accenten in warme tinten. De rijkdom en weelde spatten ervan af,

maar toch was het ook warm en uitnodigend, een gerieflijke plek om je te ontspannen en het gevoel te hebben dat je in de watten werd gelegd.

In de keuken verspilde ik geen tijd en schoof een meeneembeker onder het eenkopsapparaat. Gideon kwam bij me staan met zijn jasje over een arm gedrapeerd en zijn mobiele telefoon in zijn hand. Ik zette nog een meeneembeker voor hem onder de tuit en liep naar de koelkast voor wat koffieroom.

‘Misschien komt het juist wel goed uit.’ Ik keek hem aan en herinnerde hem aan de toestand met mijn huisgenoot. ‘Ik moet dit weekend eens een hartig woordje met Cary spreken.’

Gideon liet zijn telefoon in de binnenzak van zijn jasje glijden en hing het kledingstuk vervolgens over de leuning van een van de barstoelen. ‘Jij gaat met mij mee, Eva.’

Ik schonk de room in mijn koffie. ‘Wat moet ik daar dan doen? Een beetje naakt liggen wachten tot jij klaar bent met werken en me komt neuken?’

Hij bleef naar me kijken terwijl hij zijn mok pakte en met iets te kalme berekening slokjes van zijn hete koffie nam. ‘Wil je nou weer ruziemaken of zo?’

‘Ga je weer moeilijk doen? We hebben het hier toch over gehad? Je weet best dat ik Cary niet alleen kan laten, na wat er gisteravond is gebeurd.’ Vergeleken met de kluwen naakte lichamen die ik in mijn woonkamer had aangetroffen was een Romeinse orgie een kinderfeestje.

Ik zette het pakje room terug in de koelkast en voelde dat ik door zijn wilskracht meedogenloos naar hem toe getrokken werd. Zo was het vanaf het begin al geweest. Als Gideon het wilde, kon hij me zijn eisen laten *voelen*. En het was verdomd moeilijk om dat deel van me te negeren dat erom smeekte hem alles te geven wat hij maar wilde. ‘Jij houdt je met je zaken bezig en ik hou me met mijn beste vriend bezig, en daarna houden we ons weer met elkaar bezig.’

‘Ik kom pas zondagavond weer terug, Eva.’

O... Ik voelde een scherpe steek in mijn buik toen ik hoorde dat we elkaar zo lang niet zouden zien. De meeste stellen brachten niet elk vrij moment met elkaar door, maar wij waren

dan ook niet zoals de meeste stellen. We hadden allebei zo onze frustraties en onzekerheden, en we waren zo verslaafd aan elkaar dat we geregeld contact nodig hadden om een beetje behoorlijk te blijven functioneren. Ik vond het vreselijk om niet bij hem te zijn. Het kwam zelden voor dat er meer dan een paar uur voorbijgingen waarin ik niet aan hem dacht.

‘Jij moet er ook niet aan denken,’ zei hij zacht. Hij bestudeerde me zoals hij altijd deed: hij zag alles. ‘Zondag zijn we allebei niks meer waard.’

Ik blies op mijn koffie en nam toen snel een slok. Ik werd onrustig bij het idee dat ik een heel weekend zonder hem moest doorbrengen. En wat nog erger was: ik vond het maar niks dat hij mij zo lang niet zou zien. Er lag een wereld aan keuzes en mogelijkheden voor hem open: vrouwen die niet zo gestoord en moeilijk waren.

Toch lukte het me om te zeggen: ‘We weten allebei dat dat nou niet bepaald gezond is, Gideon.’

‘O ja? Wie zegt dat? Niemand anders weet hoe het is om ons te zijn.’

Oké, daar had ie wel weer gelijk in.

‘We moeten naar ons werk,’ zei ik, omdat ik al wist dat deze impasse ons allebei de hele dag gek zou maken. We zouden het later wel oplossen, maar op dit moment zaten we ermee in onze maag.

Met zijn heup tegen de bar kruiste hij zijn enkels en hield koppig voet bij stuk. ‘Jij moet gewoon met me meekomen.’

‘Gideon.’ Ik begon met mijn voet tegen de travertijnen tegels te tikken. ‘Ik kan niet zomaar mijn leven voor jou opgeven. Als ik een soort aanhangsel van je word, zal ik je al snel gaan vervelen. Man, ik zou van mezelf walgen. Het moet toch niet zo moeilijk zijn om eens een paar dagen andere aspecten van ons leven op orde te brengen, ook al vinden we dat ontzettend vervelend?’

Hij keek me aan. ‘Jij bent veel te lastig om een aanhangsel te zijn.’

‘Alsof je zelf zo makkelijk bent.’

Gideon ging rechtop staan, liet opeens zijn broeierige sensu-

aliteit los en raakte me onmiddellijk met zijn intense ernst. Wat was hij toch grillig, hij leek mij wel. ‘Je bent de laatste tijd nogal veel in het nieuws geweest, Eva. Het is geen geheim dat je in New York bent. Ik kan je hier niet zomaar achterlaten terwijl ik weg ben. Dan neem je Cary maar mee. Je kunt een hartig woordje met hem spreken terwijl je wacht tot ik klaar ben met mijn werk en je kom neuken.’

‘Ha!’ Ik ging mee in zijn poging tot humor om de spanning te verlichten, maar ondertussen drong tot me door wat de werkelijke reden was dat hij er bezwaar tegen had dat ik niet bij hem zou zijn: *Nathan*. Mijn voormalige stiefbroer. De levende nachtmerrie uit mijn verleden, waarvan Gideon blijkbaar bang was dat hij in mijn heden opnieuw zou opduiken. Ik was bang dat hij niet helemaal ongelijk had. De anonimiteit die me al die jaren had beschermd, was verbroken door onze zeer openbaar geworden relatie.

God... we hadden nu echt geen tijd om *die* vreselijke dingen ook nog eens op te rakelen, maar ik wist dat het een punt was waarop Gideon niet zou toegeven. Hij was een man die zijn bezittingen volledig opeiste, zijn concurrenten met genadeloze precisie bestreed en het nooit zou toestaan dat ik gekwetst werd. Ik was zijn veilige haven en daarom was ik voor hem uitzonderlijk en van onschatbare waarde.

Gideon keek op zijn horloge. ‘Tijd om te gaan, engel.’

Hij pakte zijn jasje en gebaarde vervolgens dat ik hem voor moest gaan door zijn gerieflijke woonkamer, waar ik mijn handtas en de sporttas met mijn loopschoenen en andere benodigdheden pakte. Even later waren we met zijn privélift op de begane grond aangekomen en lieten we ons op de achterbank van zijn zwarte Bentley-suv glijden.

‘Hoi Angus,’ zei ik tegen zijn chauffeur, die de klep van zijn ouderwetse chauffeurspet aantikte.

‘Goedemorgen, Miss Tramell,’ antwoordde hij glimlachend. Hij was een al wat oudere heer, met hier en daar wat witte lokken door zijn rode haar. Ik mocht hem om allerlei redenen, niet in het minst omdat hij Gideon al sinds de basisschool had rondgereden en echt om hem gaf.

Ik keek snel even op de Rolex die ik van mijn moeder en stiefvader had gekregen: ik kwam nog op tijd op mijn werk... zolang we maar niet in het verkeer bleven steken. Net toen ik dit dacht, gleed Angus behendig de stroom taxi's en andere auto's in. Na de gespannen stilte in Gideons appartement maakte het lawaai van Manhattan me net zo effectief wakker als een stoot cafeïne. Het getoeter en gebonk van autobanden over de putdeksels gaven me energie. Snelstromende massa's voetgangers bewogen zich aan beide kanten van de overvolle straat, terwijl gebouwen zich ambitieus naar de hemel uitstrekten en ons in de schaduw zetten, zelfs nu de zon al flink hoog stond.

God, wat hield ik toch veel van New York. Ik nam elke dag de tijd om de stad in me op te nemen en naar me toe te trekken.

Ik maakte het mezelf gemakkelijk op de leren achterbank, en pakte Gideons hand en kneep erin. 'Voel je je er beter bij als Cary en ik dit weekend de stad uit gaan? Misschien een tripje naar Las Vegas?'

Gideon kneep zijn ogen een beetje dicht. 'Ben ik soms een bedreiging voor Cary? Wil je daarom niet mee naar Arizona?'

'Wat? Welnee, dat is het niet.' Ik wiebelde op de bank en keek hem aan. 'Soms duurt het gewoon een hele nacht voordat hij een beetje loskomt.'

'*Dat is het niet?*' Hij herhaalde mijn antwoord en negeerde wat ik daarna nog had gezegd.

'Het zou kunnen dat hij het gevoel heeft dat hij me niet kan bereiken als hij wil praten, omdat ik altijd bij jou ben,' legde ik uit en hield mijn beker met beide handen stevig vast toen we over een putdeksel reden. 'Luister eens, je moet echt eens een keer over die jaloezie vanwege Cary heenstappen. Als ik zeg dat hij als een broer voor me is, Gideon, dan is dat geen grapje. Je hoeft hem niet te mogen, maar je moet wel begrijpen dat hij permanent deel uitmaakt van mijn leven.'

'Zeg je hetzelfde over mij tegen hem?'

'Dat hoeft niet eens. Dat weet hij gewoon. Ik probeer hier een compromis te bereiken...'

'Ik sluit nooit compromissen.'

Mijn wenkbrauwen schoten omhoog. ‘In je werk zal dat vast wel zo zijn, maar dit is een relatie, Gideon. Daarvoor moet je geven en...’

Hij onderbrak me grommend. ‘Mijn vliegtuig, mijn hotel, en als je het gebouw verlaat, gaat er een beveiligingsteam met je mee.’

Ik was een minuut lang stil van verbazing om zijn plotselinge overgave, ook al was die niet van harte. Lang genoeg om hem de tijd te geven zijn wenkbrauwen op te trekken boven die doordringende blauwe ogen, met een blik die zei: *graag of niet*.

‘Vind je dat nou niet een beetje extreem?’ probeerde ik. ‘Ik heb Cary toch bij me?’

‘Sorry, maar ik vind niet dat je bij hem veilig bent na wat er gisteravond is gebeurd.’ Terwijl hij zijn koffie dronk, maakte hij met zijn houding volkomen duidelijk dat het gesprek wat hem betreft afgelopen was. Hij had zijn voorwaarden gesteld.

Ik had kunnen gaan zeuren over zijn autoritaire gedrag als ik niet had geweten dat hij het deed omdat hij voor me wilde zorgen. Mijn verleden was een kast waar nog een paar vervelende lijken in zaten en door met Gideon om te gaan was ik in de schijnwerpers van de media komen te staan. Dat kon Nathan Barker rechtstreeks naar mijn voordeur leiden.

Bovendien was het typisch Gideon om alles om zich heen te willen beheersen. Dat kreeg ik er nu eenmaal gratis bij en daar moest ik me maar op instellen.

‘Oké,’ zei ik. ‘Welk hotel is dan van jou?’

‘Ik heb er een paar. Je mag kiezen.’ Hij draaide zijn hoofd om en keek uit het raam. ‘Scott zal je de lijst wel mailen. Als je een keuze hebt gemaakt, geef dat dan aan hem door, dan regelt hij verder alles. We vliegen er samen heen en vliegen ook samen terug.’

Ik liet me met mijn schouder tegen de bank zakken en nam nog een slok koffie. Ik zag dat zijn hand met gebalde vuist op zijn dij lag. In de weerspiegeling van de getinte ramen kon ik geen emotie op Gideons gezicht aflezen, maar ik kon voelen dat hij humeurig was.

‘Dankjewel,’ mompelde ik.

‘Dat is niet nodig. Ik ben hier niet blij mee, Eva.’ Er vertrok een spier in zijn kaak. ‘Je huisgenoot maakt er een klerezooi van en ik moet het weekend dan maar zonder jou doorbrengen.’

Ik vond het vreselijk om hem zo ongelukkig te zien en daarom pakte ik zijn koffie uit zijn hand en zette onze meeneembekers in de bekerhouders van de achterbank. Toen klom ik op zijn schoot met mijn benen aan weerszijden van hem. Ik legde mijn armen om zijn schouders. ‘Ik waardeer het heel erg dat je hierin aan me toegeeft, Gideon. Dat betekent heel veel voor me.’

Hij keek me aan met een vurige blauwe blik. ‘Al vanaf het eerste moment dat ik je zag, wist ik dat ik gek van je zou worden.’

Ik moest lachen en dacht terug aan hoe we elkaar hadden ontmoet. ‘Op mijn kont op de vloer van de hal van het Crossfiregebouw?’

‘Daarvoor nog. Buiten.’

Ik fronste en vroeg: ‘Buiten? Waar dan?’

‘Op het trottoir.’ Gideon pakte me bij mijn heupen en kneep me bezitterig en dwingend, zoals hij altijd deed. Daardoor ging ik hevig naar hem verlangen. ‘Ik was op weg naar een bespreking. Als ik een minuut later was gekomen, zou ik je zijn misgelopen. Ik zat net in de auto toen jij de hoek om kwam.’

Ik kon me nog herinneren dat ik die dag de Bentley bij de stoeprand had zien staan. Toen ik aankwam, was ik te veel onder de indruk van het gebouw geweest om de chique, gestroomlijnde wagen op te merken, maar ik zag hem wel toen ik weer wegging.

‘Je viel me meteen op toen ik je zag,’ zei hij. ‘Ik kon mijn ogen niet van je afhouden. Ik wilde je onmiddellijk. Buitensporig. Op het gewelddadige af.’

Hoe bestond het dat ik niet wist dat er meer achter onze eerste ontmoeting zat? Ik had altijd gedacht dat we elkaar bij toeval hadden ontmoet. Maar hij had het gebouw eigenlijk al verlaten... wat betekende dat hij met opzet weer terug naar binnen was gegaan. Voor mij.

‘Je stond precies naast de Bentley stil,’ zei hij, ‘en je boog je hoofd naar achteren om omhoog te kijken naar het gebouw. Ik fantaseerde dat je op je knieën lag en op dezelfde manier naar mij omhoogkeek.’

De lage grom in Gideons stem deed me kronkelen op zijn schoot. ‘Hoe keek ik dan?’ fluisterde ik, gebiologeerd door het vuur in zijn ogen.

‘Opgewonden. Lichtelijk onder de indruk... een beetje geïntimideerd.’ Hij legde zijn hand onder mijn billen en trok me dicht tegen zich aan. ‘Ik kon me er niet van weerhouden om je naar binnen te volgen. En daar was je dan, precies waar ik je wilde hebben, en je knielde verdomme nog bijna voor me ook. In die minuut had ik allerlei fantasieën over wat ik met je zou doen zodra ik je uit de kleren zou krijgen.’

Ik slikte en wist nog dat ik toen hetzelfde over hem had gedacht. ‘Toen ik jou voor het eerst zag, moest ik aan seks denken. Supergeile seks.’

‘Dat zag ik.’ Hij liet zijn handen aan weerskanten van mijn ruggengraat omhoog glijden. ‘En ik wist ook dat je *mij* zag. Dat je zag wie ik ben... wat ik in me draag. Je keek recht door me heen.’

En daardoor was ik onderuitgegaan, letterlijk. Ik had in zijn ogen gekeken en beseft wat een enorm ingehouden man hij was en hoeveel schaduwen er over zijn ziel lagen. Ik zag macht, honger, controle en veeleisendheid. Ergens diep vanbinnen had ik geweten dat hij me zou overheersen. Het was een opluchting om te weten dat hij net zo van slag was geweest van mij als ik van hem.

Gideon legde zijn handen op mijn schouderbladen en trok me nog dicht naar zich toe, tot onze voorhoofden elkaar raakten. ‘Niemand anders heeft dat ooit gezien, Eva. Jij bent de enige.’

Ik voelde mijn keel pijnlijk gespannen worden. Gideon was in veel opzichten een harde man, maar hij kon zo lief voor me zijn. Op een bijna kinderlijke manier, wat ik heerlijk vond omdat het zo puur en ongecontroleerd was. Als iemand niet de moeite nam om verder te kijken dan zijn aantrekkelijke gezicht

en zijn indrukwekkende bankrekening, verdiende ze het ook niet om hem te kennen. ‘Dat wist ik helemaal niet. Je was zo... cool. Het leek je helemaal niets te doen.’

‘Cool?’ vroeg hij spottend. ‘Ik stond in vuur en vlam voor jou. Sinds die dag ben ik helemaal de weg kwijt.’

‘Tjonge. Ik ben vereerd.’

‘Jij zorgde ervoor dat ik je nodig had,’ zei hij schor. ‘En daarom moet ik er nu niet aan denken dat ik twee dagen zonder je ben.’

Ik hield zijn kin in mijn handen en kustte hem teder. Met mijn lippen probeerde ik hem te vleien en het een beetje goed te maken. ‘Ik hou ook van jou,’ fluisterde ik tegen zijn prachtige mond. ‘Ik kan er ook niet tegen als ik niet bij je ben.’

Met een gretige, hongerige kus beantwoordde hij die van mij, en toch hield hij me teder en vol eerbied dicht tegen zich aan. Alsof ik hem heel veel waard was. Toen hij zich terugtrok, hijgden we allebei.

‘En dan ben ik nog niet eens jouw type,’ plaagde ik, om te proberen de stemming luchtiger te maken voordat we aan het werk gingen. Gideons voorkeur voor brunettes was alom bekend en nauwkeurig gedocumenteerd.

Ik voelde dat de Bentley ging parkeren en vervolgens stopte. Angus stapte de auto uit om ons wat privacy te gunnen, en liet de motor en de airconditioning aanstaan. Ik keek uit het raam en zag het Crossfire naast ons.

‘Wat dat type betreft,’ Gideon liet zijn hoofd achterover tegen de achterbank vallen. Hij haalde diep adem. ‘Corinne was verbaasd over jou. Je was niet zoals ze had verwacht.’

Mijn kaak verstrakte toen Gideon zijn voormalige verloofde noemde. Ook al wist ik dat hun relatie wat hem betreft vriendschappelijk was geweest, dat hij zich er eenzaam bij had gevoeld en er geen liefde in het spel was geweest, toch voelde ik de klauwen van de jaloezie op mijn huid. Jaloezie was een van mijn heftigere tekortkomingen. ‘Omdat ik blond ben?’

‘Omdat... je er niet uitziet zoals zij.’

Mijn adem stokte. Ik had er niet bij stilgestaan dat Corinne voor hem een soort standaard had gesteld. Zelfs Magdalene

Perez – een van Gideons vriendinnen die graag meer van hem wilde zijn – had gezegd dat ze haar donkere haar had laten groeien om op Corinne te lijken. Maar ik had nog niet helemaal begrepen hoe complex die opmerking echt was. Mijn god... als dat waar was, had Corinne een enorme macht over Gideon, veel meer dan ik kon verdragen. Mijn hart ging sneller slaan en mijn maag draaide zich om. Ik voelde een irrationele haat voor haar opkomen. Haat om het feit dat ze zelfs maar een stukje van hem had gehad. Ik haatte iedere vrouw die hij had aangeraakt... zijn lust en zijn geweldige lichaam had gevoeld.

Ik begon van hem af te glijden.

‘Eva.’ Hij hield me tegen door mijn dijen steviger beet te pakken. ‘Misschien heeft ze daar helemaal geen gelijk in.’

Ik keek omlaag naar waar hij me vasthield, en de aanblik van mijn ring aan zijn rechterhand – de markering van mijn bezit – kalmeerde me. Dat gold ook voor de niet-begrijpende uitdrukking op zijn gezicht toen onze blikken elkaar ontmoetten. ‘Denk je?’

‘Als het zo was, dan was ik me er niet van bewust. Ik was niet in andere vrouwen op zoek naar haar. Ik wist niet eens dat ik ergens naar op zoek was tot ik jou zag.’

Mijn handen gleden langs zijn revers naar beneden terwijl ik een enorme opluchting voelde. Misschien was hij niet bewust op zoek geweest naar haar, maar zelfs als dat wel zo was geweest, had ik wat betreft verschijning en temperament niet méér van Corinne kunnen verschillen. Voor hem was ik uniek: een vrouw die in alle opzichten anders was dan de andere vrouwen die hij kende. Ik wilde heel graag dat dat genoeg was om af te rekenen met mijn jaloezie.

‘Misschien was het niet zozeer een voorkeur, maar gewoon een patroon.’ Ik streek met mijn vingertop zijn frons glad. ‘Dat moet je aan Dr. Petersen vragen als we hem vanavond zien. Ik zou willen dat ik meer antwoorden had na al die jaren therapie, maar dat is niet zo. Er valt nog een hoop te verklaren tussen ons, vind je niet? Ik heb nog steeds geen idee wat je nou in me ziet waar je zo verslingerd aan bent geraakt.’

‘Het gaat om wat jij in mij ziet, engel,’ zei hij kalm, terwijl zijn

trekken zachter werden. ‘Dat je kunt zien wat ik met me meedraag en me evengoed nog steeds net zoveel wilt als ik jou. Ik ga elke avond slapen met de angst dat jij weg bent als ik wakker word. Of dat ik je heb weggejaagd... dat ik heb gedroomd dat je...’

‘Hè, toe nou, Gideon.’ *Jezus*. Elke dag weer brak hij mijn hart en raakte ik volkomen van de kaart.

‘Ik weet dat ik niet tegen jou zeg wat ik voor je voel zoals jij dat tegen mij zegt, maar je hebt me wel. Dat weet je best.’

‘Ja, ik weet dat je van me houdt, Gideon.’ Waanzinnig veel. Buitensporig veel. Obsessief. Zoals ik van hem.

‘Ik ben helemaal in beslag genomen door jou, Eva.’ Met zijn hoofd achterover trok Gideon me omlaag voor een allerliefste kus. Zijn stevige lippen bewogen zachtjes onder die van mij. ‘Ik zou iemand kunnen vermoorden voor jou,’ fluisterde hij, ‘alles opgeven wat ik bezit voor jou... maar ik zal *jou* nooit opgeven. Twee dagen is de limiet. Vraag me niet om meer, want dat kan ik je niet geven.’

Ik vatte zijn woorden niet licht op. Zijn rijkdom beschermde hem, en gaf hem de macht en de controle die hem op een bepaald moment in zijn leven waren ontnomen. Hij was het slachtoffer geweest van geweld en aanranding, net als ik. Dat hij het ervoor overhad zijn gemoedsrust te verliezen zodat hij mij kon behouden, betekende meer voor me dan de woorden *Ik hou van jou*.

‘Ik heb maar twee dagen nodig, kanjer, en ik zal ervoor zorgen dat het voor jou de moeite waard is.’

De ernst verdween uit zijn blik en werd vervangen door een seksuele hitte. ‘O ja? Ben je van plan me met seks te lijmen, engel?’

‘Ja,’ gaf ik schaamteloos toe. ‘Heel veel seks. Die tactiek schijnt bij jou tenslotte goed te werken.’

Hij krulde zijn lippen, maar zijn blik had een scherpte waar mijn ademhaling sneller van werd. De duistere blik die hij me gaf, herinnerde me eraan – alsof ik dat ooit kon vergeten – dat Gideon geen man was die je kon beheersen of temmen.

‘Ah, Eva,’ gromde hij, terwijl hij over de achterbank lag ge-

drapeerd met de roofdierachtige nonchalance van een zachte, glanzende panter die een muis naar zijn rustplaats had gelokt.

Een zalige siddering trok door me heen. Door Gideon wilde ik wel verslonden worden.